

H O T Ă R Ă R E A nr.1-233/2026
cu privire la examinarea adresării domnului Nicolae Daniliuc ce vizează
acțiunile pretins ilegale ale Procurorului General, Alexandru Machidon

23 iulie 2026

municipiul Chișinău

Examinând, în ședință publică, adresarea domnului Nicolae Daniliuc, cu privire la pretinse acțiuni ilegale ale Procurorului General, Alexandru Machidon, audiind informația prezentată de către doamna Svetlana Balmuș, Consiliul Superior al Procurorilor –

C O N S T A T Ă :

Pe rolul Consiliului Superior al Procurorilor se află, pentru examinare, adresarea domnului Nicolae Daniliuc, privind pretinse acțiuni ilegale ale Procurorului General, Alexandru Machidon, manifestate, în viziunea petiționarului, prin adoptarea ordonanței din 26.05.2026, prin care a fost respinsă contestația formulată împotriva ordonanței procurorului Sergiu Russu din 30.04.2026.

La 25.09.2025, domnul Nicolae Daniliuc s-a adresat Procurorului General Alexandru Machidon, cu o plângere solicitând pornirea urmăririi penale în privința procurorilor Radu Gojan și Tatiana Gulea, în temeiul art.327 alin.(3), art.328 alin.(3) și art.339 alin.(2) din Codul penal.

Prin ordonanța procurorului Sergiu Russu din 30.04.2026 s-a dispus refuzul primirii și examinării plângerii din 25.09.2025, în temeiul art.274 din Codul de procedură penală.

La 13.05.2026, petiționarul a contestat ordonanța menționată, în ordinea art.299¹–299² din Codul de procedură penală, adresându-se Procurorului General.

Prin ordonanța Procurorului General, Alexandru Machidon, din 26.05.2026, contestația din 13.05.2026 a fost respinsă, fiind menținută soluția procurorului Sergiu Russu.

Petiționarul consideră că, prin adoptarea și menținerea acestei soluții, Procurorul General a ignorat o încheiere pretins irevocabilă a Judecătoriei Chișinău (sediul Ciocana) din 15.04.2026, precum și prevederile art.19, art.254, art.263, art.265 și art.274 din Codul de procedură penală, referitoare la obligativitatea primirii, înregistrării și examinării complete, obiective și sub toate aspectele a plângerilor penale.

Prin sesizarea înregistrată cu nr.2215 din 08.06.2026, petiționarul a solicitat Consiliului Superior al Procurorilor: a) constatarea, în acțiunile procurorului Sergiu Russu și ale Procurorului General, Alexandru Machidon, a unor fapte ce ar întruni elementele constitutive ale infracțiunilor prevăzute de art.327 și art.328 din Codul penal și sesizarea organelor competente; b) constatarea unor abateri disciplinare, prevăzute de art.38 și art.38¹ din Legea nr.3/2016 cu privire la Procuratură, și aplicarea sancțiunii disciplinare a eliberării din funcție. Prin sesizarea nr.2368 din 18.06.2026, adresată inițial Procurorului General și remisă Consiliului Superior al Procurorilor prin adresa Procuraturii Generale nr.22.1-18d/26 din 16.06.2026, în temeiul art.74 din

Codul administrativ al Republicii Moldova nr.116/2018, petiționarul a reiterat, în esență, aceleași solicitări.

Prin adresa Aparatului Consiliului Superior al Procurorilor nr.1-138s/25-1452 din 24.06.2026, în baza rezoluției Președintelui Consiliului Superior al Procurorilor, sesizările au fost transmise, spre competență examinare, Inspecției Procurorilor, în partea ce vizează preținsele acțiuni și/sau inacțiuni ale procurorului Sergiu Russu, adjunct al Procurorului General, manifestate în procesul de examinare a plângerilor formulate de petiționar și la adoptarea ordonanței din 30.04.2026, iar Procurorului General i-a fost comunicată, în copie, spre informare, adresarea petiționarului.

Prin adresa nr.1742/26 din 26.06.2026, Inspecția Procurorilor a comunicat Consiliului Superior al Procurorilor că, potrivit pct.123 lit.a) din Regulamentul cu privire la organizarea și funcționarea Inspecției Procurorilor, aprobat prin Hotărârea Consiliului Superior al Procurorilor nr.1-232/2024 din 07.08.2024, Inspecția este competentă să verifice sesizările privind faptele ce pot constitui abateri disciplinară comise de procurori, cu excepția celor comise de Procurorul General sau, după caz, de Procurorul General interimar. Prin urmare, conducându-se de pct.132 lit.a) din același Regulament, Inspecția Procurorilor a transmis Consiliului Superior al Procurorilor, spre examinare potrivit competenței proprii, partea din sesizările petiționarului ce vizează preținsele abateri disciplinare comise de Procurorul General, Alexandru Machidon, aceasta constituind obiectul prezentei hotărâri. Partea sesizărilor ce vizează acțiunile procurorului Sergiu Russu rămâne în examinarea Inspecției Procurorilor și nu formează obiectul prezentei hotărâri.

Din procesul-verbal de audiență aflat la dosar rezultă că petiționarul Nicolae Daniliuc a solicitat ca sesizarea sa să fie examinată de către toți membrii Consiliului Superior al Procurorilor, inclusiv prin prisma legalității ordonanțelor de refuz al pornirii urmăririi penale adoptate cu privire la procurori, solicitare care a fost consemnată, subiectul urmând a fi inclus pe agenda ședinței Consiliului.

Aprecierile Consiliului Superior al Procurorilor.

Analizând adresările domnului Nicolae Daniliuc prin prisma criticilor formulate, Consiliul Superior al Procurorilor concluzionează asupra necesității respingerii acestora, consemnând raționamentele ce susțin această constatare.

Potrivit art.70 alin.(1) lit.n) din Legea nr.3/2016 cu privire la Procuratură, Consiliul Superior al Procurorilor examinează adresările cetățenilor și ale procurorilor privind chestiunile date în competența sa.

Cu titlu prealabil, referitor la solicitarea petiționarului de a se constata, în acțiunile Procurorului General, elemente constitutive ale infracțiunilor prevăzute de art.327 și art.328 din Codul penal și de a sesiza organele de urmărire penală, Consiliul Superior al Procurorilor reține că o asemenea competență excedează atribuțiilor sale, stabilite exhaustiv de art.70 din Legea nr.3/2016, constatarea existenței elementelor constitutive ale unei infracțiuni și dispunerea urmăririi penale fiind de competența exclusivă a organelor de urmărire penală, iar stabilirea vinovăției aparține instanței de judecată. Prin urmare, această parte a sesizării nu poate face obiectul unei examinări pe fond de către Consiliu.

Referitor la preținsele abateri disciplinare, Consiliul Superior al Procurorilor reiterează că angajarea răspunderii disciplinare este supusă cerinței îndeplinirii cumulative a condițiilor generale referitoare la faptă, vinovăție și legătura de

cauzalitate dintre fapta ilicită și rezultatul produs, iar în ceea ce privește vinovăția, aceasta trebuie constatată în mod cert, pe baza probatoriului administrat în cauză.

Pentru ca soluția să îndeplinească exigențele de motivare corespunzătoare, Consiliul Superior al Procurorilor a supus unei analize minuțioase aspectele criticate de autorul sesizărilor, raportat la situația de fapt și la normele de drept incidente cazului, potrivit cărora pot atrage răspunderea disciplinară numai acele încălcări ale normelor de procedură care au un caracter evident și cărora le lipsește orice justificare, fiind în vădită contradicție cu dispozițiile legale.

Consiliul reține că doar erorile săvârșite în mod intenționat, cu abuzul deliberat sau, fără îndoială, cu neglijență repetată sau gravă ar trebui să se soldeze cu acțiuni disciplinare și sancțiuni, fapt care, însă, în cazul examinat nu își găsește confirmare obiectivă.

Din materialele analizate de către Consiliu rezultă că, prin ordonanța din 26.05.2026, Procurorul General, Alexandru Machidon, a examinat contestația petiționarului formulată împotriva ordonanței procurorului Sergiu Russu din 30.04.2026, în ordinea prevăzută de art.299¹ din Codul de procedură penală, acționând în calitate de procuror ierarhic superior. Nemulțumirea petiționarului față de soluția adoptată, prin ea însăși, nu poate constitui temei pentru angajarea răspunderii disciplinare a Procurorului General.

Sub aspectul aprecierilor de drept, notăm că, potrivit art.265 alin.(2) din Codul de procedură penală, refuzul organului de urmărire penală de a primi plângerea sau denunțul poate fi contestat la procuror sau, după caz, la procurorul ierarhic superior, iar ordonanța acestuia poate fi contestată la judecătorul de instrucție, în termen de 10 zile de la data la care i s-a adus la cunoștință.

Prevederi similare se conțin în art.313 din Codul de procedură penală și în art.33 alin.(4) din Legea nr.3/2016 cu privire la Procuratură, potrivit căruia persoana ale cărei drepturi și interese legitime au fost afectate prin acțiunile, inacțiunile sau actele procurorului le poate contesta la procurorul ierarhic superior, iar hotărârea acestuia poate fi atacată în instanța de judecată.

Astfel, calea legală de contestare a soluției adoptate de Procurorul General la 26.05.2026 este cea prevăzută de art.313 din Codul de procedură penală, la judecătorul de instrucție, iar nu adresarea către Consiliul Superior al Procurorilor.

Consiliul reține, totodată, că afirmațiile petiționarului privind ignorarea unei încheieri irevocabile a Judecătoriei Chișinău (sediul Ciocana) din 15.04.2026 nu au fost susținute prin anexarea actului respectiv la materialele sesizării și nu pot fi verificate în cadrul prezentei proceduri, aprecierea efectelor unei hotărâri judecătorești asupra unei cauze penale concrete fiind, de asemenea, atributul organului de urmărire penală și, ulterior, al instanței de judecată competente, iar nu al Consiliului Superior al Procurorilor.

Astfel, din explicațiile și actele prezentate de domnul Nicolae Daniliuc nu se constată întrunirea tuturor condițiilor angajării răspunderii disciplinare, inclusiv forma vinovăției cerută de lege, în acțiunile Procurorului General, Alexandru Machidon.

Totodată, verificarea sesizării cu privire la fapta ce poate constitui abatere disciplinară reprezintă etapa în cadrul căreia se stabilesc fapta imputată procurorului și consecințele acesteia, circumstanțele în care a fost comisă, precum și orice alte informații concludente din care să se poată deduce existența sau inexistența elementelor constitutive ale abaterii disciplinare.

Legislația muncii, practica și doctrina în materia răspunderii disciplinare au stabilit unanim că abaterea disciplinară reprezintă acea încălcare, cu vinovăție, a obligațiilor de serviciu sau a normelor de comportare la serviciu, constând într-o acțiune sau omisiune, săvârșită de către o persoană, subiect al raporturilor de muncă.

În ceea ce privește răspunderea disciplinară a procurorilor, aceasta este una specială și derivă din statutul profesional distinct al acestora, ce prezintă anumite particularități specifice.

Potrivit art.52¹ alin.(1) și (3) din Legea nr.3/2016 cu privire la Procuratură, Procurorul General poate fi tras la răspundere disciplinară în condițiile prezentei legi, cu particularitățile specificate în articolul respectiv, dispozițiile art.36, 37, 38 și 38¹ aplicându-se în mod corespunzător. Procedura disciplinară poate fi inițiată de cel puțin 3 membri ai Consiliului Superior al Procurorilor, de Președintele Republicii, ca urmare a petițiilor/sesizărilor, sau, după caz, din oficiu ori, în cazul prevăzut la art.31¹ alin.(9), de către comisia de evaluare a performanțelor Procurorului General, dacă există bănuieli rezonabile privind săvârșirea abaterilor disciplinare prevăzute la art.38.

Astfel, Consiliul Superior al Procurorilor constată că, în acțiunile Procurorului General, Alexandru Machidon, nu au fost stabilite careva bănuieli rezonabile care ar demonstra comiterea unor abateri disciplinare, pasibile de angajare a răspunderii conform Legii cu privire la Procuratură.

Consiliul reiterează că, în cazul prezentat, materialul aflat la dosar denotă cu certitudine că nu sunt întrunite toate elementele unei abateri disciplinare, menționate supra, contrar prevederilor art.38 din Legea cu privire la Procuratură și pct.6.1.1., 6.1.2., 6.1.4. și 6.1.6. ale Codului de etică al procurorilor, aprobat prin Hotărârea Adunării Generale a Procurorilor.

Aprecierile reflectate în adresările petiționarului se bazează, în esență, pe dezacordul cu soluțiile procesuale adoptate și pe o interpretare proprie a cadrului normativ, fără a se lua în calcul analiza deplină a raportului juridic dedus examinării și a prevederilor legale aferente speței, respectiv a căilor de atac special reglementate pentru asemenea situații.

Cu referire la garanțiile unui proces echitabil, Curtea Europeană a stabilit că imparțialitatea judecătorului/procurorului se apreciază atât conform unei abordări subiective, care ia în considerare convingerile personale sau interesele într-o cauză, cât și conform unui test obiectiv, care stabilește dacă judecătorul/procurorul a oferit garanții suficiente pentru a exclude vreo îndoială motivată din acest punct de vedere (cauza Demicoli v. Malta, nr.13057/87, hotărâre din 27 august 1991, §40). Or, în cazul dat, simplul dezacord al petiționarului cu soluțiile adoptate nu este de natură să demonstreze, prin el însuși, o lipsă de imparțialitate a Procurorului General.

Astfel, ținând cont de faptul că rolul constituțional al Consiliului Superior al Procurorilor este să garanteze independența și imparțialitatea procurorilor (art. 125¹ alin.(1) din Constituție), notăm că pentru asemenea cazuri este inadmisibilă o abordare simplistă, pur tehnică, față de procedura desemnării unui procuror pentru examinarea adresării referitoare la acțiuni pretins ilegale comise de către Procurorul General, fără să existe o analiză autentică a prevederilor normative aplicabile și a circumstanțelor particulare ale speței.

Potrivit art. 262 alin.(5) din Codul de procedură penală se prevăd următoarele:
(5)Examinarea sesizărilor despre acțiunile Președintelui Parlamentului, Președintelui Republicii Moldova, Prim-ministrului și examinarea infracțiunilor comise de către

aceștia se fac de către Procurorul General sau un procuror desemnat de el. Examinarea sesizărilor despre infracțiunile comise de către Procurorul General se face de către un procuror desemnat de Consiliul Superior al Procurorilor. Organul de urmărire penală care a primit o sesizare despre infracțiunile săvârșite de persoanele menționate este obligat să o trimită imediat pentru examinare Procurorului General sau, după caz, Consiliului Superior al Procurorilor.

Atribuția de desemnare a procurorului pentru examinarea sesizărilor despre infracțiunile comise de către Procurorul General devine aplicabilă și poate fi exercitată doar după ce o eventuală adresare a trecut testul admisibilității din punctul de vedere al legislației procesual-penale, precum și că există o bănuială rezonabilă că Procurorul General a săvârșit o infracțiune.

Pe cale de consecință, având în vedere argumentele din adresările înaintate și ținând cont de prevederile cadrului normativ, în rezultatul deliberării și exprimării votului de către membrii prezenți în ședință, Consiliul Superior al Procurorilor consideră neîntemeiată adresarea domnului Nicolae Daniliuc.

Pornind de la raționamentele expuse supra, urmare a exprimării votului de către membrii Consiliului Superior al Procurorilor prezenți la ședință, cu 10 voturi „pro” și 0 voturi „contra”, în temeiul art.37, art.52¹, art.70 alin. (1) lit. n), art.77, din Legea nr.3/2016 cu privire la Procuratură; Regulamentul cu privire la organizarea și funcționarea Consiliului Superior al Procurorilor, Consiliul Superior al Procurorilor-

H O T Ă R Ă Ș T E:

1. A respinge ca neîntemeiată sesizarea domnului Nicolae Daniliuc cu privire la acțiunile pretins ilegale ale Procurorului General, Alexandru Machidon.

2. Hotărârea se publică pe pagina web oficială a Consiliului Superior al Procurorilor, www.csp.md, directoriul *Hotărâri*.

3. Hotărârea Consiliului Superior al Procurorilor poate fi contestată la Curtea Supremă de Justiție de orice persoană vătămată într-un drept al său într-un termen de 10 zile lucrătoare de la data la care hotărârea vizată i-a fost comunicată.

**Președintele Consiliului
Superior al Procurorilor**

semnat

Dumitru OBADĂ